

го направилъ прѣстоленъ градъ и сѣдалище на тогавашния Български Патриархъ. Охридската независима българска черква прѣживѣла и второто българско царство и въ края на миналия вѣкъ, 1762 год. гърцитѣ (фанариоти) успѣли да закриятъ българската патриаршия.

Въ врѣме на черковната борба, гр. Охридъ застаналъ на чело; *поетътъ Григоръ Пърличевъ* се опълчилъ въ борбата противъ гръцкото духовенство. И днесъ има твърдѣ много останки отъ това врѣме. „*Св. Климентъ*“ е съборната черква, въ която, слѣдъ блѣскави побѣди царъ Самуилъ, обкръженъ отъ велможи и боляри, е отправилъ молитви къмъ Бога. Тя е построена въ 1295 год. И днесъ още, въ нея сж запазени мощитѣ на великия духовенъ пастиръ *Св. Климентъ*. Тамъ, въ единъ желѣзенъ сандѣкъ, се пази короната на охридскитѣ патриарси, която е отъ чисто злато, украсена съ диаманти и тежи 1 кгр. и 500 гр.

Слѣдъ една тържествена литургия, послѣдния български патриархъ *Арсени*, въ черквата се е простилъ, съ сълзи на очи, съ паството си, слѣдъ което патриаршията е била закрыта отъ гърцитѣ. На срѣщния брѣгъ се намира манастира *св. Наумъ*, съ много стари исторични надписи. На другъ, стрѣменъ и непристъпенъ върхъ личатъ останкитѣ на царъ Самуиловитѣ палати. Гледката отъ тука е чудно — красива. Въ тия мѣста нѣкога е кипѣлъ буренъ животъ, който слѣдъ войната пакъ ще се възобнови. Охридъ и неговото чудно-хубаво езеро ще привличатъ много поклонници отъ разнитѣ краища на България, които ще искатъ да го видятъ и да му се нарадватъ

Дѣтенце и щастие.

(Басня).

Дѣтенце заспало на края на дълбокъ кладенецъ. До него минало щастieto, събудило го и казало :

Събуди се, погледни, каква опасностъ те застрашава. Азъ ти спасикъ живота; но за напрѣдъ бжди по-прѣдпазливъ. Ако паднѣше въ кладенеца, щѣха да кажатъ : щастieto е виновно. А защо съмъ азъ тука ? Виновата щеше да бжде твоята не-прѣдпазливостъ!

